TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

ALİ KARAALANLI BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2013/1308)

Karar Tarihi: 10/6/2015

R.G. Tarih- Sayı: 18/9/2015-29479

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan : Alparslan ALTAN

Üyeler : Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Celal Mümtaz AKINCI

Muammer TOPAL

M. Emin KUZ

Raporlör : Selami ER

Başvurucu : Ali KARAALANLI

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvurucu, hatalı olarak yapılan imar ıslah planı çalışması sonucu taşınmazının kaybolduğunu, yaptığı başvuruyu haklı bularak söz konusu planın yeniden yapılmasına karar veren Mahkeme kararının icra edilmemesi nedeniyle adil yargılanma ve mülkiyet haklarının ihlal edildiğini ileri sürerek maddi ve manevi tazminat talebinde bulunmaktadır.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 12/2/2013 tarihinde İzmir Bölge İdare Mahkemesi vasıtasıyla yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinde Komisyona sunulmasına engel bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. İkinci Bölüm Üçüncü Komisyonunca, 19/12/2013 tarihinde kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına, dosyanın Bölüme gönderilmesine karar verilmiştir.

4. Bölüm Başkanı tarafından 10/4/2014 tarihinde kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına ve bir örneğinin görüş için Adalet Bakanlığına gönderilmesine karar verilmiştir.

5. Adalet Bakanlığının görüş yazısı, 30/6/2014 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiş, başvurucu Adalet Bakanlığının cevabına karşı beyanlarını yasal süresi içinde 14/7/2014 tarihinde ibraz etmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

6. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

7. Başvurucu, maliki olduğu İzmir İli Buca İlçesi 38876 ada 1 no.lu parselde yer alan 91 m² arsasının aplikasyonu ve yer gösterimi için 2007 yılı Şubat ayında Buca Kadastro Müdürlüğüne başvurmuş ve 5/3/2007 tarihli teknik raporla aplikasyon işlemine başlandığında 38876 nolu adaya ait koordinatlarla pafta arasında farklılıklar ve tersimat hatası bulunduğu, bu hatanın ıslah imar planı sonucu oluşan parsel alanlarını ve dağıtım cetvelinde bulunan tahsis miktarlarını değiştirecek nitelikte olduğundan Kadastro müdürlüğünce düzeltilmesinin mümkün olmadığı, durumun Buca Belediyesine iletilmesi ve hatalar giderildikten sonra aplikasyon talebinin değerlendirilebileceği şeklinde rapor hazırlanmıştır.

8. Bunun üzerine başvurucu, 29/5/2007 tarihli dilekçesiyle, Buca Belediyesi (idare) İmar Müdürlüğü Harita İşleri Alt Birimi ile üç defa görüştüğünü ve soruna bir çözüm bulamadıklarını, kendi tespitiyle diğer parsellerden farklı olarak kendisine ait taşınmazdan iki defa düzenleme ortaklık payı alındığını ve son olarak da taşınmazın bir kısmının yola terk edildiğini, toplamda taşınmazın % 62'sinin alındığını belirterek hukuka aykırı olarak yapıldığını iddia ettiği 54-55 nolu imar ıslah planının yeniden yapılmasını talep etmiştir.

9. İdarenin 60 gün içinde cevap vermemesi üzerine başvurucu 54-55 nolu imar ıslah planının iptali istemiyle İzmir 3. İdare Mahkemesinde dava açmıştır.

10. Mahkeme, 24/12/2008 tarihli ve E.2007/1676, K.2008/2350 sayılı kararında, söz konusu hatanın imar mevzuatına göre düzeltilip sonuçlandırılması gerektiği gerekçesiyle, başvurucunun talebini zımni olarak reddeden idarenin işleminin iptaline karar vermiştir.

11. İdare, 2/9/2010 tarihli ve 2010/159 sayılı Belediye Meclis kararıyla İdare Mahkemesi kararında hatanın imar mevzuatına göre düzeltilip sonuçlandırılmasının istendiği, planın iptal edilmesi yönünde hüküm kurulmadığı, 23 yıllık geçmişi olan planın kapsadığı alanın büyük olduğu ve değiştirilmesi halinde kazanılmış hakların telafisi mümkün olmayacak şekilde zararına yol açacağı, sorunun taşınmazın kamulaştırılması yoluyla çözümünde bir engelin olmadığı gerekçesiyle başvurucunun uyuşmazlık konusu taşınmazının tamamının kamulaştırılmak üzere V. Beş yıllık imar programına alınmasına karar vermiştir.

12. Başvurucu, bahse konu kararın iptali istemiyle İzmir 2. İdare Mahkemesinde dava açmış; Mahkeme, 21/4/2011 tarihli ve E.2010/2250, K.2011/576 sayılı kararıyla henüz kamulaştırma yönünde işlemler başlamadığından alınan kararın kesin ve yürütülmesi zorunlu bir işlem niteliğinde olmadığı gerekçesiyle davayı reddetmiştir.

13. Danıştay Altıncı Dairesi, 14/3/2012 tarihli ve E.2011/6739, K.2012/1061 sayılı ilamıyla İzmir 2.

İdare Mahkemesi kararını onamıştır.

14. Anılan Daire, 26/11/2012 tarihli ve E.2012/4884, K.2012/6764 sayılı ilamıyla karar düzeltme istemini reddetmiş ve İzmir 2. İdare Mahkemesi kararı kesinleşmiştir.

15. Bu ilam başvurucuya 14/1/2013 tarihinde tebliğ edilmiştir.

16. Başvurucu 12/2/2013 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

17. İzmir 3. İdare Mahkemesinin kararına karşı yapılan temyiz başvurusu ise Danıştay Altıncı Dairesinin 29/4/2013 tarihli ve E.2009/8214, K.2013/3004 sayılı ilamıyla onanmıştır.

18. İdare, başvurucuya ait taşınmazın kamulaştırılması amacıyla uzlaşma teklif etmiş, uzlaşma sağlanamaması üzerine İzmir 2. Asliye Hukuk Mahkemesinde 29/4/2013 tarihinde kamulaştırma bedelinin tespiti ve tescil davası açmış; Mahkeme, 9/6/2014 tarihli ve E.2013/227, K.2014/123 sayılı kararıyla toplam 91 m² taşınmaz için kamulaştırma bedelini 78.360,00 TL olarak tespit ederek başvurucuya ödenmesine ve taşınmazın idare adına kaydına karar vermiştir.

19. Bu karara karşı temyiz başvurusu yapılmış olup, dosya Yargıtay ilgili Hukuk Dairesinde derdesttir.

B. İlgili Hukuk

20. 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanunu'nun geçici 6. maddesi şöyledir:

"2981 sayılı Kanuna göre düzenlenmiş ve tasdik edilmiş olan ıslah imar planlarının uygulanmasında, inşaat ruhsatı verilmesine ilişkin şart ve şekilleri tespite, belediye ve mücavir alanlar içinde belediyeler, dışında valilikler yetkilidir."

21. 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun 22/2/2005 tarihli ve 5304 sayılı Kanunla değişik 41. maddesi şöyledir:

"Kadastro sırasında veya sonrasında yapılan işlemlerle geometrik durumları kesinleşmiş olan taşınmazlarda ölçü, sınırlandırma, tersimat ve hesaplamalardan doğan hatalar, ilgilinin müracaatı veya kadastro müdürlüğünce re'sen düzeltilir. Düzeltme, taşınmaz malikleri ile diğer hak sahiplerine tebliğ olunur. Tebliğ tarihinden başlayan otuz gün içinde düzeltmenin kaldırılması yolunda sulh hukuk mahkemesinde dava açılmadığı takdirde, yapılan düzeltme kesinleşir.

Kadastro sırasında veya sonrasında yapılan işlemlerle kesinleşmiş olan taşınmazlarda, değişiklik işlemleri sırasında ortaya çıkan yüzölçümü farklılıklarından, kadastronun dayandığı teknik kurallarda belirtilen hata sınırları içinde kalanların re'sen düzeltilmesine kadastro müdürlükleri yetkilidir.

Bu maddenin uygulanmasında, 12 nci maddede belirtilen hak düşürücü süre aranmaz."

22. 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 1007. maddesi şöyledir:

"Tapu sicilinin tutulmasından doğan bütün zararlardan Devlet sorumludur.

Devlet, zararın doğmasında kusuru bulunan görevlilere rücu eder.

Devletin sorumluluğuna ilişkin davalar, tapu sicilinin bulunduğu yer mahkemesinde görülür."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

23. Mahkemenin 10/6/2015 tarihinde yapmış olduğu toplantıda, başvurucunun 12/2/2013 tarihli ve 2013/1308 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

24. Başvurucu, İdarece hatalı olarak yapılan 54-55 nolu imar ıslah planı çalışması sonucu arsasının bir kısmının kaybolduğunu, Mahkemenin yaptığı başvuruyu haklı bularak söz konusu planın yeniden yapılmasına karar verdiğini, ancak idarenin bunu yapmak yerine mahkeme kararından iki yıl sonra taşınmazını beş yıllık planda kamulaştırılacak taşınmazlar arasına alarak yargı kararını uygulamış gibi göstermeye çalıştığını ve mahkeme kararını etkisiz bir hukuk yoluna dönüştürdüğünü, sonuç olarak altı yıldır mülkünün kayıp olduğunu ve yargı kararının dört yılı aşkın bir süredir uygulanmadığını belirterek adil yargılanma ve mülkiyet haklarının ihlal edildiğini ileri sürerek, 100.000,00 TL maddi ve 15.000,00 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

B. Değerlendirme

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

a. Mülkiyet Hakkının İhlali İddiası

25. Başvurucu, hatalı olarak yapılan imar ıslah planı çalışması sonucu arsasının bir kısmının kaybolduğunu, Mahkemenin yaptığı başvuruyu haklı bularak söz konusu planın yeniden yapılmasına karar verdiğini, ancak idarenin bunu yapmak yerine mahkeme kararından iki yıl sonra taşınmazını beş yıllık planda kamulaştırılacak taşınmazlar arasına alarak yargı kararını uygulamış gibi göstermeye çalıştığını, altı yıldır taşınmazının kayıp olduğunu belirterek mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

26. Anayasa'nın 148. maddesinin üçüncü fıkrası ile 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 45. maddesinin (2) numaralı fıkrası uyarınca Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunmak için ihlale neden olduğu iddia edilen işlem veya eylem için idari ve yargısal başvuru yollarının tamamının tüketilmiş olması gerekir.

27. Bireysel başvuru yolunun ikincil niteliği gereği Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunabilmek için öncelikle diğer başvuru yollarının tüketilmesi zorunludur. Bu ilke uyarınca, başvurucunun Anayasa Mahkemesi önüne getirdiği şikâyetini öncelikle ve süresinde yetkili idari ve adli mercilere usulüne uygun olarak iletmesi ve bu konuda sahip olduğu bilgi ve kanıtlarını zamanında bu makamlara sunması ve aynı zamanda bu süreçte dava ve başvurusunu takip etmek için gerekli özeni göstermiş olması gerekir. Bireysel başvurunun ikincil niteliğinin bir sonucu olarak olağan kanun yollarında ve genel mahkemeler önünde dayanılmayan iddialar Anayasa Mahkemesi önünde şikâyet konusu edilemeyeceği gibi genel mahkemelere sunulmayan yeni bilgi ve belgeler de Anayasa Mahkemesine sunulamaz (*Bayram Gök*, B. No: 2012/946, 26/3/2013, § 19-20).

28. İdari işlemler, idarenin kamu kudretini kullanarak tesis ettiği, tek yanlı irade açıklaması ile hukuksal sonuç doğuran, başka bir deyişle, hukuk düzeninde değişiklik yapan işlemlerdir. İdari işlemlere karşı idari yargıda 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendinde tanımlanan iptal davası açılabileceği gibi, idari işlemler nedeniyle bir zarar doğmuşsa, bunun giderilmesi için aynı fıkranın (b) bendinde belirtilen tam yargı davası açılması imkânı da bulunmaktadır.

29. Somut başvuruya konu olayda başvurucu, imar ıslah çalışmaları sırasında koordinatlarla pafta arasında farklılıklar ve tersimat hatası nedeniyle taşınmazının miktarındaki azalma nedeniyle idareye yaptığı başvurunun zamanında cevap verilmemek suretiyle zımnen reddi üzerine İzmir 3. İdare Mahkemesinde iptal davası açmış ve Mahkeme, 24/12/2008 tarihinde davasını kabul ederek zımni ret işlemini iptal etmiştir. Bu karar derecattan geçerek kesinleşmiştir. İdare 24/12/2008 tarihli meclis kararıyla, 23 yıllık geçmişi bulunan ve geniş bir alanı kapsayan imar çalışmasının başvurucunun taşınmazındaki hatayı düzeltmek amacıyla değiştirilmesi halinde kazanılmış hakların telafisi mümkün olmayacak şekilde zararına yol açacağı, sorunun taşınmazın kamulaştırılması yoluyla çözümünde bir engelin olmadığı gerekçesiyle uyuşmazlık konusu taşınmazın tamamının kamulaştırılmak üzere V. Beş yıllık imar programına alınmasına karar vermiştir. Başvurucu bahse konu kararın iptali istemiyle İzmir 2. İdare Mahkemesinde dava açmış, Mahkeme, 21/4/2011 tarihli ve 2010/2250, K.2011/576 sayılı kararıyla ve henüz kamulaştırma yönünde işlemler başlamadığından alınan kararın kesin ve yürütülmesi zorunlu bir işlem niteliğinde olmadığı gerekçesiyle davayı reddetmiştir. Bu karar da derecattan geçerek kesinleşmiştir.

30. İlgili İdareden edinilen bilgi ve UYAP üzerinden yapılan inceleme sonucunda başvurucuya ait taşınmazın tamamı için 29/4/2013 tarihinde İzmir 2. Asliye Hukuk Mahkemesinde açılan kamulaştırma bedelinin tespiti ve tescil davasında taşınmazın 78.360,00 TL karşılığında idare adına kaydına karar verildiği öğrenilmiştir.

31. Başvurucu meclis kararına karşı dava açmakla beraber bu dava, kesin ve yürütülmesi zorunlu bir işlem bulunmadığı gerekçesiyle reddedilmiş ve başvurucu daha sonra alınan kamulaştırma kararı ile bedel tespiti dava sürecinde idare mahkemesinde kamulaştırma işleminin iptali için dava açtığına dair bir bilgi veya belge sunmamıştır. Başvurucunun tarafı olduğu bedel tespiti ve tescil davası ise henüz kesinleşmemiştir.

32. Ayrıca 4721 sayılı Kanun'un 1007. maddesi, tapu sicilinin tutulmasından kaynaklanan zararlardan dolayı Devletin sorumluluğunu düzenlemektedir. AİHM tarafından verilen ihlâl kararları (*N.A. ve diğerleri/Türkiye*, B. No: 58175/00, 13/7/2006; *Doğrusöz ve Aslan/Türkiye*, B. No: 1262/04, 30/52006)

sonrasında Yargıtay, tapusu iptal edilen veya tapusu iptal edilmek suretiyle taşınmazının yüzölçümünde azalma meydana gelen kişilerin yaptığı başvurular üzerine, kişiler lehinde bahsedilen Kanun hükmüne dayanarak tazminat ödenmesine karar vermektedir. Bu yöndeki içtihat Yargıtay tarafından istikrarlı bir şekilde devam etmektedir. Yargıtay'ın içtihat değişikliği ile ortaya çıkan bu imkân AİHM tarafından da tüketilmesi gerekilen iç hukuk yolu olarak kabul edilmiştir. (*Hüseyin Ak ve Diğerleri/Türkiye*, B. No:15523/04, 7/122010).

33. Başvurucu öncelikle adına kayıtlı taşınmazın tapu kaydının yüzölçümünde azalma meydana gelen kısmı için 4721 sayılı Kanun'un 1007. maddesine dayanarak tazminat davası açtığına veya hatalı işlemi gerçekleştiren İdareye karşı oluşan zararının karşılanması için tam yargı davası açtığına dair bir bilgi veya belge de sunmamıştır. Ayrıca idare tarafından açılan ve başvurucuya taşınmazı karşılığında 78.360,00 TL ödenmesi kararı verilen kamulaştırma bedelinin tespiti ve tescil davası da henüz kesinleşmemiştir.

34. Açıklanan nedenlerle, mülkiyet hakkı yönünden başvuru konusu işleme karşı idari ve yargısal kanun yollarının tamamı tüketilmeden bireysel başvuru yapıldığı anlaşıldığından başvurunun diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin *'başvuru yollarının tüketilmemiş olması'* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Yargı Kararının Yerine Getirilmesi Hakkı

35. Başvurucunun yargı kararının yerine getirilmediğine ilişkin şikâyeti açıkça dayanaktan yoksun olmadığı gibi bu şikâyet için diğer kabul edilemezlik nedenlerinden herhangi biri de bulunmamaktadır. Bu nedenle, başvurunun bu bölümlerine ilişkin olarak kabul edilebilirlik kararı verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

36. Başvurucu, hatalı olarak yapılan imar ıslah planı çalışması sonucu arsasının bir kısmının kaybolduğunu, Mahkemenin yaptığı başvuruyu haklı bularak söz konusu planın yeniden yapılmasına karar verdiğini, ancak idarenin bunu yapmak yerine mahkeme kararından iki yıl sonra taşınmazını beş yıllık planda kamulaştırılacak taşınmazlar arasına alarak yargı kararını uygulamış gibi göstermeye çalıştığını ve mahkeme kararını etkisiz bir hukuk yoluna dönüştürdüğünü belirterek yargı kararının yerine getirilmediğini ileri sürmektedir.

37. 6216 sayılı Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre Mahkemece açıkça dayanaktan yoksun başvuruların kabul edilemez olduğuna karar verilebilir. Başvurucunun ihlal iddialarını kanıtlayamadığı, iddialarının salt kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlara ilişkin olduğu, temel haklara yönelik bir müdahalenin olmadığı veya müdahalenin meşru olduğu açık olan başvurular ile karmaşık veya zorlama şikâyetlerden ibaret başvurular açıkça dayanaktan yoksun kabul edilebilir (*Kürşat Eyol*, B. No: 2012/665, 13/6/2013, § 20).

38. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin yargı organlarına davacı ve davalı olarak başvurabilme ve bunun doğal sonucu olarak da iddia, savunma ve adil yargılanma hakkı güvence altına alınmıştır. Anılan maddeyle güvence altına alınan adil yargılanma hakkı, kendisi bir temel hak niteliği taşımasının ötesinde, diğer temel hak ve özgürlüklerden gereken şekilde yararlanılmasını ve bunların korunmasını sağlayan en etkili güvencelerden biridir. Bu bağlamda Anayasa'nın, yasama ve yürütme organları ile idarenin mahkeme kararlarına uyma zorunluluğunu ve mahkeme kararlarının değiştirilemeyeceği ile uygulanmasının geciktirilemeyeceğini ifade eden 138. maddesinin de, adil yargılanma hakkının kapsamının belirlenmesinde gözetilmesi gerektiği açıktır (*Mustafa Demirtaş*, B. No: 2013/2002, 30/12/2014, § 58).

39. Anayasanın 138. maddesinde mahkeme kararlarına uyma, bu kararları değiştirmeksizin yerine getirme hususunda yasama ve yürütme organları ile idare makamları lehine herhangi bir istisna kuralına yer verilmemiştir. Yargı kararları ilgili kamu otoritelerince zamanında yerine getirilmediği takdirde, bireylerin yargı kararıyla kendilerine sağlanan hak ve özgürlükleri tam anlamıyla kullanabilmeleri mümkün olmaz. Dolayısıyla devlet, yargı kararlarının zamanında yerine getirilmesini sağlayarak bireyler aleyhine oluşabilecek hak kayıplarını engellemekle ve bu yolla bireylerin kamu otoritelerine ve hukuk sistemine olan güven ve saygılarını korumakla yükümlüdür. Bu sebeple hukukun üstünlüğünün geçerli olduğu bir devlette, bireylerin kamu otoritesi ve hukuk sistemine olan güven ve saygılarını koruma adına vazgeçilemez bir görev ifa eden yargı kararlarının zamanında yerine getirilmeyerek sonuçsuz bırakılması kabul edilemez (*Arman Mazman*, B. No: 2013/1752, 26/6/2014, § 61).

40. Kesin hükme saygı uluslararası hukuk düzenine özgü hukukun genel ilkelerinden biri olarak kabul görmektedir. Anayasa'nın 138. maddesinin son fıkrasında düzenlenen yargı kararlarının geciktirilmeksizin yerine getirilmesi yükümlülüğü, hukukun genel ilkelerinden biri olarak kabul edilen kesin hükme saygı ilkesinin

de bir gereğidir. Çünkü bir hukuk sisteminde yargının verdiği ve bağlayıcı olan kesin hüküm zarar gören taraflardan biri açısından işlevsiz duruma getirilmişse, adil yargılanma hakkının sağladığı güvencelerin bir anlamı kalmayacaktır (*Arman Mazman*, § 65).

41. Somut başvuruya konu olayda İzmir 3. İdare Mahkemesinin zımni ret işlemini iptal kararı sonrasında İdare, 24/12/2008 tarihli meclis kararıyla 23 yıllık geçmişi bulunan ve geniş bir alanı kapsayan imar çalışmasının, başvurucunun taşınmazındaki hatayı düzeltmek amacıyla değiştirilmesi halinde kazanılmış hakların telafisi mümkün olmayacak şekilde kaybına yol açılacağı, sorunun taşınmazın kamulaştırılması yoluyla çözümüne bir engelin olmadığı, Mahkemenin imar ıslah çalışması işleminin iptali yönünde açık bir karar vermediği gerekçesiyle uyuşmazlık konusu taşınmazın tamamının kamulaştırılmak üzere V. Beş yıllık imar programına alınmasına karar vermiştir. İdare, daha sonra kamulaştırma sürecini başlatarak İzmir 2. Asliye Hukuk Mahkemesinde kamulaştırma bedelinin tespiti ve tescil davası açmış, Mahkeme, 9/6/2014 tarihli kararıyla 91 m² taşınmaz için kamulaştırma bedelini 78.360,00 TL olarak tespit ederek başvurucuya ödenmesine ve taşınmazın idare adına tesciline karar vermiştir.

42. İdarenin Meclis kararında ve ilgili Mahkemelerin gerekçeli kararlarında İdare ile Tapu Kadastro İl Müdürlüğü arasında yapılan yazışmalarda sorunun imar ıslah planını değiştirerek çözümlenmesinin istenmesi halinde fiili imkânsızlık bulunduğu ve kazanılmış hakların telafisi mümkün olmayacak şekilde zararına yol açacağı ifade edilmiştir. İdare, yargı kararını yerine getirmek ve başvurucunun uğradığı mağduriyeti gidermek için en uygun yol olarak 2942 sayılı Kanunun açık hükümlerine dayanarak taşınmazın başvurucunun dayandığı kayda göre belirlenen miktarının tamamının kamulaştırılmasına karar vermiştir. Mevcut fiili imkânsızlık ve kazanılmış hakların korunması amacıyla yapılan kamulaştırma işleminin bu yönüyle kamu yararı amacı taşıdığı anlaşılmaktadır.

43. Bedel tespiti ve tescil davası henüz temyiz aşamasında Yargıtay önünde derdest olup, başvurucu belirlenen bedel konusunda bir şikâyetini başvuruya konu etmemiştir. Bununla birlikte İdare, mevcut sorunun çözümü ve başvurucunun uğradığı mağduriyeti gidermek için en uygun yol olarak taşınmazı kamulaştırarak ve Mahkemece taşınmazın tamamı için belirlenen 78.360,00 TL bedeli başvurucuya ödeyerek ulaşılmak istenen kamu yararı ile başvurucunun mülkiyet hakkı arasında makul bir denge kurulmasını sağlamıştır.

44. Bu durumda İdarenin mevcut koşullarda başvurucunun Mahkeme kararıyla tespit edilen mağduriyetini gidermek ve kararı yerine getirmek için bedeline katlanarak sunduğu çözüm yolunun başvurucunun yargı kararının yerine getirilmesi hakkını ihlal etmediği, İdarenin sunduğu bu çözüm yolunun yargı kararının yerine getirilmemesi veya etkisizleştirilmesi olarak değerlendirilemeyeceği sonucuna ulaşılmıştır.

45. Açıklanan nedenlerle, başvurucunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan yargı kararının yerine getirilmesi hakkının ihlal edilmediğine karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan nedenlerle;

A. Başvurucunun,

1. Mülkiyet hakkının ihlali iddiasının "*başvuru yollarının tüketilmemiş olması*" nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Yargı kararının yerine getirilmesi hakkının ihlali iddiasının KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Başvurucunun, yargı kararını yerine getirilmesi hakkının İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

C. Yargılama giderlerinin başvurucu üzerine bırakılmasına,

10/6/2015 tarihinde **OY BİRLİĞİYLE** karar verildi.

Başkan	Üye	Üye
Alparslan ALTAN	Osman Alifeyyaz PAKSÜT	Celal Mümtaz AKINCI

Üye	Üye
Muammer TOPAL	M. Emin KUZ